

σήμερον ἀγωνίζομαι. Συναισθάνομαι ὅμως γερῶν ὅτι ὑπάρχει καὶ ἕτερα δημοτικότης, καὶ ἀναγκαστικῶς ἢ ἐμπιστοσύνη τῶν ἠθικῶν στοιχείων ἢ ἐμπιστοσύνη τῆς κοινωνίας. Χάριν τῆς τοιαύτης ἐμπιστοσύνης ἠγωνίσθη, ἀντὶ τῆς ἄλλης ἐμπιστοσύνης δημοτικότητος ἣν ἄλλοτε ἐκείνης γοπτειτικῆς δημοτικότητος ἦν ἄλλοτε ἐκείνης ἠγωνίσθη. Ἐπιθυμῶ τὴν ὑπόληψιν, τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν φίλων τῆς τάξεως, τῆς νομίμου καὶ ἐλευθέρως τάξεως. Ἴδου ποῦ ἀφιέρωσα τὸν ἑαυτό μου, ποίαν εὐνοίαν θηρεύω. Αὐτὴ θέλει μὲ ἀναγκαστικῶς δι' ὅλα τὰ λοιπὰ, καὶ δὲν φθονῶ εἰς ἀνέναντον τὴν ἄλλην δημοτικότητα, ὅσον γλυκεῖα καὶ ἀν' ἡ!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Ἄριστοι κυβερνῆται πρέπει νὰ λογιζώμεθα οἱ ἀποφασιστικῶς τὰ καθήκοντα αὐτῶν ἐκτελοῦντες. Ἐπιβαίνοντες λέμβου βλέπομεν τοὺς κωπηλάτας χειρονομοῦντας, ἀσθμαίνοντας καὶ καθιόντες, τὸν δὲ διευθύνοντα τὸν δρόμον αὐτῆς καθήκοντα ἡσυχον καὶ σχεδὸν ἀκίνητον παρὰ τὸ πηδάλιον.

* Οἱ φιλάργυροι πλουτοῦσιν ὑποκρινόμενοι πέναντι, οἱ δὲ ἀσῶτοι γίνονται πένητες ὑποκρινόμενοι τοὺς πλουσίους.

Η ΚΑΛΗ ΣΥΝΑΝΑΣΤΡΟΦΗ

Ἐκ τῶν τοῦ Πέρσου ποιητοῦ Σααδῆ.

Περιπάτουσιν καὶ εἶδον φύλλον
Ξηρόν, πλὴν χῦνον ὁσμὴν γλυκετάν·
λαδῶν δ' ἀμέσως, τὸ ὠσφραϊνόμενον
μὲ τέρψιν θεῖαν.

«Εὐωδιάζεις πολὺ, τῷ εἶπον·
μὴ εἶσαι βῦδον τινὸς τῶν κήπων;
— «Δὲν εἶμαι βῦδον, μοὶ ἀπεκρίθη,
ἀλλὰ συνέζησα πρὶν μ' ἔκεῖνο·
ἐντεθὲν ἔγωγ τὴν εὐωδίαν,
ἣν διαχῦνω.»

Σ. Α. Β.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κατὰ τὸν «Τύπον» τοῦ Βερολίνου ἀπεβίωσαν ἐσχάτως ἐν Κιρβράχ, χωριδίῳ τῆς Ἑσπίας, ἀγρότης ὀνόματι Οὐτςμουθὶ ἐν ἡλικίᾳ 148 χρόνων καταλιπὼν δύο υἱοὺς, 16 ἐγγόνους καὶ 43 δισεγγόνους! Ἐν τινι δὲ προαστείῳ τῆς πόλεως Ζακύνθου, γράφει ἡ «Οἰκογένεια», εὑρίσκεται γέρον ἀριθμῶν ἑκατὸν καὶ δώδεκα ἐτῶν ἡλικίαν. Εἶνε εἰς ἄκρον ζωνρὸς, βλέπει κάλλιπτα, ἀκούει ἐντελῶς, δύναται δὲ νὰ κατέρχεται κατὰ πᾶσαν ἡμέραν εἰς τὴν πόλιν, ἡμίσειαν ὥραν ἀπέχουσαν τοῦ προαστείου, πωλῶν τὰ ὑπ' αὐτοῦ κατασκευαζόμενα καλάθια καὶ τὰς κομψοτάτας ἀνοδοδέσμας του, ἅς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀγοράζουσιν αἱ δεσποινίδες. Κοιμᾶται ἐπὶ τινος ἀμυροστρωμνῆς, ὑπὸ τὰ δένδρα κατασκευασθείσας, μένει δὲ νυκθήμερὸν ἐκεῖ, οὔτε γευματίζων ἐν τῇ οἰκίᾳ του, τῇ μόνῃ ἀπὸ τοῦ μέρους ἐκείνου εἰκοσι βήματα ἀφεστώσῃ. Ἄνα πᾶσαν πρῶταν ὅτε αἱ χροσαὶ τοῦ ἡλίου ἀκτίνες φωτίζουσι τὸ

νεανικὸν (!) πρόσωπόν του, ἐξεγείρεται καὶ χαίρει τὸν ἡλίον διὰ τοῦ «καλοῦ ἐς τὸ χρυσοῦ μου παιδί»· τὴν δὲ σελήνην διὰ τοῦ «καλοῦ ἐς τὴν ἀργυρῆ μου». Ὅτι δὲ παραδοξότερον ἐν αὐτῷ εἶνε τὸ ἐξῆς· Πρὸ μηνὸς ἀνεφάνησαν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ πέντε ὀδόντες, τρεῖς εἰς τὴν κάτω καὶ δύο εἰς τὴν ἄνω σιαγόνα. Ἴσως εἶνε οἱ νήπιοι ὀδόντες τῆς δευτέρας αὐτοῦ ἑκατονταετηρίδος! Τοὺς εἶδομεν ἰδίους ὀφθαλμοῖς καὶ ἰδίους χροσὶν ἐψάσαμεν αὐτοὺς, ἐπιφέρει ἡ «Οἰκογένεια», ἀπιστοῦντες εἰς τὸ περίεργον φαινόμενον.

~~~~ Τεράστιοι εἶνε αἱ ἐκ τῆς βερολινεῖου συνθήκης προκύψασαι τοπικαὶ ἀλλοιωσεις. Ἡ συνθήκη τοῦ Ἁγ. Στεφάνου ἀφείλε τὴν Τουρκίαν 78,550 τετραγ. μίλια καὶ 4,539,000 ὑπηκόων, ἡ δὲ τοῦ Βερολίνου 83,300 τετραγ. μίλια καὶ 4,882,000 κατοίκων.

~~~~ Ἐσχάτως κυρία τις ὑψηλῆς περιωπῆς ἐν Παρισίοις εἶδεν ἐν τοῖς Ἑλλυσίοις πεδίοις πίθηκόν τινα μετὰ μεγάλης χάριτος ἐπαιτοῦντα πρὸς ὄφελος τοῦ κυρίου του, πτωχοῦ ὀργανοπαίκτη. Τὸ ζῶον ἐκίνησε σφόδρα τὸ ἐνδιαφέρον τῆς μαρκησίας, ἣτις ἠγόρασεν αὐτὸ παραχρῆμα, καὶ τὸ ἐστόλισε κομψότατα. Ἐσπέραν τινὰ, καθ' ἣν ἡ μαρκησία εἶχε συγκαλέσει ἐν τῇ αἰθούσῃ αὐτῆς ἐκλεκτὴν συναναστροφὴν, διέταξε νὰ προσαγάγῃ εἰς ἐνώπιον τῶν προσκεκλημένων τὸν πίθηκον, οὗ ἡ χάρις ἐπέσυρε τὸν θαυμασμόν πάντων. Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων λεπτῶν, νεανίς τις ἐτραγώδησεν ἐν ἄσμα, ὅπερ συνώδευσε διὰ τοῦ κλειδοκουμβάλου. Ἀλλὰ μόνον ἐτελείωσε καὶ ὁ πίθηκος, ὅστις φαίνεται δὲν εἶχε λησμονήσει τὰς παλαιὰς του ἐξεις, ἔσπευσε νὰ φαιρέσῃ τὸν μικρὸν βελούδινον σκουφὸν του καὶ κρατῶν αὐτὸν ἀνά χεῖρας περιήρχετο πρὸ τῶν κεκλημένων, ὅπως συλλέξῃ ἔρανον. Οἱ ἀκκισμοὶ καὶ ὁ ἰδιαιτερός αὐτοῦ τρόπος, δι' οὗ ἐπέμενε ζητῶν νὰ συνεισφέρει ἕκαστος τὸν ὀβολόν του, διεσκέδασαν τὰ μέγιστα τοὺς παρεστώτας. Καὶ αὕτη δὲ ἡ οἰκοδέσποινα συνεμερίσθη τὴν γενικὴν ἰλαρότητα, ὅτε ὁ πίθηκος τελειώσας τὸ ἔργον του, ἐπήδησεν ἐπὶ τῶν γονάτων τῆς μουσικῆς καὶ παρέδωκεν αὐτῇ τὸ συλλεγὲν ποσόν. Τὸ ποσὸν τοῦτο, ἀρκούντως στρογγύλον, διενεμήθη εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ οὕτως οἱ χαριεντισμοὶ ἐνὸς πιθήκου συνετέλεσαν εἰς ἀγαθοεργὸν σκοπόν.

~~~~ Διατί, ἡρώτα διδάσκαλός τις μικρὸν παιδίον, ἀπηγόρευσεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὐάν νὰ φάγωσι τὰ μήλα τοῦ παραδείσου.

Τὸ παιδίον μετὰ μακρὰν σιωπὴν, ἀπήντησε·
— Διότι ὁ Θεὸς ἤθελε νὰ τὰ κάμη κομπόστα.

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

Ἡ Βολταῖρος διηγεῖται πού, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ γράψῃ μίαν σελίδα χωρὶς ν' ἀνοίξῃ τρεῖς ἢ τετράκις ἐν λεξικόν.